

PHỤ NỮ NÓI NHIỀU TỐT HAY XẤU?

Tiền sĩ Trần Mỹ Duyệt

“Đàn ông rộng miệng thì sang.

Đàn bà rộng miệng tan hoang cửa nhà”.

Đây là một thành kiến bất công và không có bằng chứng khoa học đối với nữ giới. Rộng miệng hay hẹp miệng là thuộc phần cơ thể học, nó **không liên quan gì đến tâm lý và tư cách sống của một người.** Và nó cũng chẳng có ảnh hưởng gì đến việc tan hoang cửa nhà. Ngược lại, lớn tiếng chửi bới vợ con, đánh đập người trong nhà theo lối sống gia trưởng, theo quan niệm “trọng nam khinh nữ” mới làm cho gia đạo trở nên bất an. Có lẽ vì muốn che giấu những thói hư tật xấu của mình nên đàn ông con trai, đặc biệt, với quan niệm xã hội phong kiến xưa đã gán ghép câu tục ngữ bất công đối với phụ nữ như trên.

Nhìn một đám đàn ông con trai tụ tập trên chiếu bạc, lê la tại các quán nhậu, phòng trà, hoặc tụm năm, tụm ba bàn chuyện thiên hạ tại các quán cà phê, thì ai cũng cho là bình thường. Một tệ nạn thuộc giới đàn ông, con trai mà có lẽ chỉ có ở Việt Nam trong hoàn cảnh xã hội mới ngày nay là “giao lưu”. Giao lưu buôn bán, giao lưu bạn bè, giao lưu áp phe, mánh mung mà hậu quả của những giao lưu ấy như thế nào thì ai cũng biết. Điều này nếu đem so sánh với thói ngồi lê, đôi mách, hoặc lăm lăm điều của chị em phụ nữ xem ra vẫn nhẹ nhàng hơn.

Tóm lại, **những nhận xét thiên vị về khả năng nói năng và giao tiếp của phụ nữ là một quan niệm và lối sống lỗi thời.** Tuy chúng ta không chấp nhận những thái quá của phong trào phụ nữ đòi bình quyền, và những lối sống phóng túng của một số người, nhưng phải công bằng trong quan niệm và lối sống hiện nay. Đây là điều đưa đến một lý do biện minh cho thói nói nhiều, hoặc hay nói của nữ giới. Và liệu nó có phải là một lợi điểm đối với phái nữ hay không?

NÓI NHIỀU LÀ BẢN NĂNG CỦA PHỤ NỮ

Theo khảo cứu của khoa học, thì 80-90% phụ nữ sống với não cầu trái. [1] Nói chung, não cầu trái là phần lớn thuộc nữ giới, trong khi 80-90% nam giới sống với não cầu phải.

Hiện nay, chúng ta cũng không giải thích một cách chắc chắn theo khoa học là tại sao óc của người phụ nữ lại **linh động hơn trong phương diện ngôn ngữ và nói năng.** Nhưng dựa vào kết quả khảo cứu đăng trên Journal of Neuroscience cho biết có một protein gọi là FOXP2 đã phát sinh khả năng nói. Nó được tìm thấy hơn 30% FOXP2 trong óc của các em gái. Và nói chung khoa học đã chứng minh rằng **nữ giới có khuynh hướng nói hay hơn nam giới.** [2]

Trong những đặc tính của não cầu trái là phần ngôn ngữ và trí nhớ. Do đó, có thể nói, ngay từ bé phái nữ đã **phát triển sớm khả năng ngôn ngữ và nói.** Một bạn nữ và một bạn nam cả hai học cùng một ngôn ngữ, thí dụ, Anh ngữ hay Pháp ngữ thì bạn nữ bao giờ cũng nói năng, truyền đạt ngoại

ngữ ấy một cách thành thạo hơn bạn nam của mình. Cũng nhờ khả năng này nên phái nữ chẳng những **nói hay mà dĩ nhiên còn hay nói**. Một người phụ nữ trung bình nói 20.000 chữ một ngày, trong khi người nam chỉ nói có 7.000 chữ. [3] Nói gần gấp ba lần như vậy, cho nên nói ở sở, nói với bạn bè chưa đủ, khi về nhà thì nói với con hoặc với chồng, với người yêu.

Một điểm đặc biệt hơn nữa là cầu nối giữa hai não cầu (The corpus callosum) của nữ giới lại phát triển đặc biệt hơn, nên **có khả năng nói kết suy nghĩ và hành động nhanh hơn, tốt hơn so với nam giới**. Các nhà khoa học minh chứng rằng phụ nữ có khả năng làm nhiều việc cùng một lúc tốt hơn đàn ông. [4] Kết quả là ở phụ nữ **họ có thể làm 2 việc hoặc hơn nữa cùng một lúc**. Như vậy, một người vợ nếu vừa nói chuyện điện thoại với bạn, vừa làm bếp thì sau khi kết thúc câu chuyện cũng có bữa cơm cho gia đình. Ngược lại, người chồng thường chỉ làm có một việc một lúc. Đây cũng là điều thường khiến xảy ra tranh cãi, khó chịu giữa đàn ông và đàn bà, và nó luôn luôn gây ra khác khẩu giữa hai vợ chồng. Nhiều khi vợ nói gà, chồng hiểu thành vịt, hoặc vừa gà vừa chó thì chồng đành phải chịu thua không biết nàng muốn nói con gì.

NÓI NHIỀU TỐT HAY KHÔNG TỐT?

Như vừa trình bày trên, **nói nhiều hay khả năng nói thuộc bản năng thiên phú của nữ giới, do đó, họ không thể không nói, có điều là nói cái gì, nói với ai, nói như thế nào và trong hoàn cảnh nào**.

Người ta thường nói: "Nếu một người phụ nữ ngồi một mình, nàng đẹp và hiền lành như một thiên thần. Nhưng nếu hai người phụ nữ ngồi với nhau thì có những tiếng xì xèo, to nhỏ. Còn nếu ba người phụ nữ ngồi lại với nhau, sớm muộn sẽ trở thành một cái chợ". So sánh này khiến người viết nhớ lại câu chuyện khi tham dự một buổi hội thảo về gia đình. Thuyết trình viên hôm đó cũng kể lại một ví dụ tương tự nhưng rất dí dỏm. Ông nói rằng, trong Hán tự, chữ Nữ gồm 2 chữ thị. Và khi 2 chữ nữ viết song song sẽ thành chữ chợ. Như vậy văn hóa Đông, Tây hòa hợp và cùng có một nhận định về khả năng nói và hay nói của nữ giới.

Tại sao phụ nữ không được nói?

Nói nhiều chữ một ngày hay nói ít chữ một ngày, dù là đàn ông hay đàn bà cũng cần phải nói. Vì nói, **theo tâm lý học là một cách thức biểu lộ tình cảm và truyền đạt tư tưởng**. Rất nhiều hiểu lầm đã xảy ra vì không hiểu nhau, vì không ai nói. Ở điểm này **nói còn là một hình thức tâm lý trị liệu**. Nó không những giúp **truyền đạt tư tưởng, mà còn giải tỏa những dồn nén và căng thẳng**. **Như vậy, người phụ nữ nói nhiều là điều tốt cho sức khỏe tâm lý, và duy trì lối sống tình cảm, vì phụ nữ sống nhiều bằng tình cảm**.

Đa số đàn ông, con trai có một sai lầm rất lớn và hơi ích kỷ khi đưa ra chọn lựa người bạn đường. Họ sợ và không muốn người phụ nữ nói nhiều mà họ cho là cảm ràm. Nhưng đây lại là một điểm tốt của phụ nữ. Cũng vì sống với tình cảm và có bản năng làm mẹ, nên người phụ nữ nào tốt, người vợ, người mẹ nào tốt không thể không nói, không cảm ràm. Lý do, vì chồng con bê bối, bừa bãi, hậu đậu mà đôi khi còn tỏ ra vô tâm. Trong những trường hợp ấy, việc cảm ràm của người vợ, người mẹ không gì khác hơn một lời nhắc nhở, và cũng là một lời trách nhẹ. Nếu người chồng, người con sửa sai và gọn gàng, sạch sẽ, nghiêm túc thì ai mà mệt xác phải cảm ràm?

Phụ nữ ở một mình cũng không tốt

Trong cơ cấu não bộ, bộ nhớ và bộ nói cũng thuộc bán cầu trái của não, nhờ đó nó giúp phụ nữ nhớ rất rõ và chi tiết từng sự việc. **Đây là ưu và cũng là khuyết điểm khi nó được áp dụng trong tương quan vợ chồng, bạn bè**. Nó khiến nữ giới rất khó quên những gì người khác làm cho họ buồn lòng, hoặc bị thiệt thòi. Đa số nam giới, nhất là những ông chồng thường sống với triết lý “trứng gà, trứng ếch” như nhau. Ngược lại, thì người phụ nữ có một ứng dụng trong nếp sống theo nguyên tắc **“tha nhưng không quên.”** Đó là lý do tại sao trong gia đình có tiếng cảm ràm, có những gắt gỏng, và khó chịu, bởi một đằng thì **“hiểu rồi nói mãi”**, đằng khác thì **“nói mãi mà không hiểu hoặc không làm”**.

Ngoài ra, cũng theo tâm lý trị liệu, những gì nói ra được luôn giúp vơi đi những căng thẳng và buồn bực trong nếp sống. Việc **người phụ nữ nói ra những gì khiến họ khó chịu, âu cũng là một hình thức xả đi những dồn nén trong lòng**. Đã có sẵn trí nhớ tốt, lại thêm nguồn chữ nghĩa phong phú lại gặp những cái làm mình chướng tai gai mắt, ầm ức nếu không nói ra sợ đưa đến tâm bệnh. Tại sao phụ nữ hay nhức đầu, đau dạ dày, tiêu hóa bất thường, kinh nguyệt bất thường? Đó là vì họ luôn luôn bị dồn nén, và chịu đựng. Thí dụ, trong đời sống hôn nhân gia đình, đời sống chung nhiều chuyện nói ra thì tan cửa, nát nhà, gây xích mích, giận hờn mà không nói ra thì hậu quả tất yếu là thuộc về họ!

Nhưng nói mà không có người nghe thì nói làm gì, nói ra càng tức, và vì thế dẫn đến tình trạng “ba người đẹp họp nhau sẽ thành cái chợ”. Khi nói có người nghe. Tần số phát ra đồng điệu và có người đáp lại tại sao không “tám”. Như vậy tại sao cấm phụ nữ không được “tám”? Tám cho vui, tám xả stress, tám giúp nhau kinh nghiệm sống, dẫn đến sự hiểu biết và thông cảm lẫn nhau thì đó còn gì bằng. Nhất là **tám rồi về nhà khỏi cảm râm, đay nghiến chồng con thì các đảng mày râu không nên cấm**. Trong Thánh Kinh, “Đàn ông ở một mình không tốt”. [5] Chắc khi phán điều này, Thượng Đế cũng nghĩ đến cả phái nữ nữa.

Tiến sĩ Trần Mỹ Duyệt